

ת"ד 411/06/12 - מדינת ישראל נגד משה גויטע

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

ת"ד 411-06-12 מדינת ישראל נ' גויטע
תיק חיצוני: 11-1565/2012

בפני	כב' השופטת רונה פרסון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	משה גויטע

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירות של אי שמירת מרחק - עבירה לפי תקנה 49(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "**התקנות**"), נהיגה בחוסר זהירות - עבירה לפי תקנה 21(ג) לתקנות ונהיגה בדרך הגורמת נזק לרכוש או חבלה לגוף - עבירה לפי תקנה 21(ב) לתקנות.

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 30.1.12 בסמוך לשעה 16:35, נהג הנאשם ברכב מסוג רנו מס' 1556010 ברחוב יהושע עפגין לכיוון צפון בחדרה. הנאשם נסע בעקבות רכב סוזוקי מספר 9814863 (להלן: "**רכב ב**") שהיה נהוג בידי מר לוי עידו אשר נסע בעקבות רכב יונדאי מספר 8032664 (להלן: "**רכב ג**") שהיה נהוג בידי גב' כהן צביה. הנאשם נהג רכבו בחוסר זהירות בכך שלא נתן תשומת לב מספקת לדרך, לא שמר מרחק מרכב ב' שנסע לפניו, התקרב אליו יתר על המידה, פגע בו והדף אותו אל רכב ג' (להלן: "**התאונה**"). כתוצאה מהתאונה נחבלו שני נוסעים ונזקקו לטיפול רפואי וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.

2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום וטען כי המתואר בכתב האישום "לא היה ולא נברא", כי שמר מרחק כחוק וכי לא פגע ברכב שלפניו.

3. מטעם המאשימה העידו מר עידו לוי, אחיו - מר רון לוי, ורס"מ טל אריה. כמו כן הוגשה בהסכמה הודעתה של הגברת צביה כהן במשטרה ובנוסף הוגשו, בין היתר, מסמכים רפואיים תמונות והודעת הנאשם במשטרה.

מטעם ההגנה העיד הנאשם.

דין והכרעה

4. לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהופעתם מעל דוכן העדים ולאחר שעיינתי במוצגים ושקלתי טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה לפיה עובדות כתב האישום הוכחו מעבר לכל ספק סביר.

5. במקרה דנן אין מחלוקת כי רכב ב' פגע ברכב ג'. המחלוקת נעוצה בשאלה האם התאונה נגרמה כתוצאה מכך שהנאשם לא שמר על מרחק סביר מרכב ב' ופגע בו, וכתוצאה מכך נהדף רכב ב' אל רכב ג' - כגרסת התביעה, או שרכב ב' לא שמר על מרחק סביר מרכב ג' ופגע בו, ואילו רכב הנאשם כלל לא פגע ברכב ב' - כגרסת הנאשם.

6. לעניין נסיבות התאונה העיד נהג רכב ב' מר לוי עידו (להלן: "עידו") כי עצר מאחורי רכב שעצר במעבר חציה בכדי לתת להולכי רגל לחצות וכי לאחר שהיה במצב של עצירה מוחלטת הגיע רכב מאחור ופגע בו. כתוצאה מהפגיעה נהדף רכבו לעבר הרכב שעצר לפניו. על גירסה זו חזר עידו הן במשטרה והן בעדותו בפני.

מצאתי כי עדותו של עידו הייתה מהימנה, עדותו תאמה את הגרסה הראשונה שמסר במשטרה והוא לא שינה את גרסתו בחקירה הנגדית.

7. חשוב לציין כי עידו העיד כי לאחר התאונה הנאשם הודה בפניו כי פגע ברכבו: **"אחרי התעשתות קלה יצאתי מהרכב לראות מה קרה, ראיתי שהרכב מאחורי באמת נכנס בי... הנאשם יצא מהרכב שאלתי אותו כיצד זה קרה... הבחור ענה לי שהוא לא שם לב, ננעלו לו הבלמים זה היה מזג אויר גשום הוא לא הספיק לעצור, ומקדימה ראיתי שגם נכנסתי ברכב אז החלפתי את הפרטים, זה היה רכב יונדאי אפורה."**

(עמ' 5 שורות 19-23 לפרוטוקול הדיון מיום 10.4.14).

עדות זו לא נסתרה והיא נתמכת על ידי עדותו של מר רון לוי, כפי שיובהר להלן.

עדותו של עידו הותירה עלי רושם אמין ומצאתי לאמץ אותה.

8. בנוסף לעידו הובא לעדות מטעם המאשימה גם אחיו רון לוי (להלן: "רון") שהעיד במשטרה והן בפני אף הוא, כי לאחר שעצרו לפני מעבר החציה הגיע רכב מאחור, פגע ברכבם ו"העיף" אותם אל הרכב שהיה לפנייהם. גם הוא ציין כי הנאשם טען שגלגלי רכבו ננעלו ולכן לא הספיק לעצור ופגע בהם.

עדות של רון אף היא היתה עדות מהימנה והיא מחזקת את עדותו של עידו באשר לנסיבות התרחשות התאונה. מעבר לכך, גם רון העיד כי הנאשם הודה לאחר התאונה כי התנגש ברכבם, וזאת הן בהודעתו של רון במשטרה והן בעדותו בבית המשפט, ועדות זו לא נסתרה.

9. עדויותיהם של רון ושל עידו יש בהן כדי להביא למסקנה כי המאשימה הרימה את נטל ההוכחה הרובץ לפתחה והוכיחה כי נסיבות ארוע התאונה היו כפי שפורט בכתב האישום.

אציין כי לא נעלמה מעיני עדותה של הגברת צביה כהן, כפי שזו עולה מהודעתה במשטרה (ת/1), בה צויין כי הפגיעה ברכבה היתה תוך כדי נסיעה במרחק קצר מהרמזור, אלא שעובדה זו אין בה כדי להפריך את גרסת עדי התביעה הנ"ל ואין בה כדי להביא למסקנה כי נטל ההוכחה לא הורם.

אין בעובדה שהעדויות הוגשה בהסכמה וכי מוסרת העדות לא נחקרה נגדית כדי לחזק דווקא את עדותו של הנאשם ולפגוע בגרסת עדי התביעה וזאת בשים לב להתרשמותי מעדויותיהם של אלה.

10. בכל הנוגע לנאשם הרי שהוא העיד במשטרה כדלקמן:

"נהגתי לבד ברכב הנ"ל ופניתי שמאלה מרח' הנשיא לרח' של תחכמוני. בזמן שפניתי אני זוכר שראיתי את הנהג השני של האוטו, רכב סוזוקי נכנס קצת ברכב של הנהגת בזמן שלשתינו היינו בנסיעה ואז הוא נעצר בפתאומיות והוא נכנס ברכב של הנהגת. אני ראיתי את זה כי הייתי בערך ארבעה או חמישה מטרים ממנו, בלמתי ולפי דעתי לא נגעת בו. אני הייתי ממש קרוב אליו ואז עצרנו שלושתינו בצד. יש לו שריטה מאחורה ואני לא יודע אם הרכב שלי יכול לעשות את זה. מבחינת מהירות נסיעה זה היה בערך 20 קמ"ש כי לא צברתי מהירות מהרמזור וזה היה מיד לאחר הרמזור. החלפנו פרטים רק כדי להסיר ספק."

בחקירתו הנגדית בבית המשפט נשאל הנאשם אודות ההסכנות שבעדותו במשטרה וציין כי

"ת. זה צורת דיבור, שאדם שואל אם אתה חושב שעשיתי את זה אמרתי שאני לא חושב שעשיתי את זה זה איך שהגבתי לצורת הדיבור שלו."

(עמ' 16 שורות 29-31, עמ' 17 שורות 1-4 לפרוטוקול הדיון מיום 23.10.14).

11. ההסבר שנתן ביחס לעדותו במשטרה קלוש ומתחמק ומצאתי כי עדותו בלתי מהימנה. הדעת נותנת שאם לא היה פוגע ברכב ב' היה מלכתחילה מכחיש את מעורבותו בתאונה באופן נחרץ.

מעבר לכך, מעדויות הצדדים עולה כי הם החליפו ביניהם פרטים אחרי התאונה, מה שמחזק את גרסת התביעה

כי הנאשם פגע ברכב הסוזוקי, אחרת מדוע היה עליו להחליף פרטים עם יתר הצדדים שהיו מעורבים בתאונה.

12. לעניין הנזק לרכבים המעורבים, המאשימה הגישה תמונות אשר צולמו על ידי הנאשם (ת/6). איני מייחסת משקל רב לתמונות של רכבו של הנאשם באשר לא ניתן לדעת מתי צולמו, וייתכן שצולמו לאחר תיקון, כפי שגם ציין רס"מ אריה בחקירתו (עמ' 12 שורות 8-10, שורות 19-20 לפרוטוקול הדיון מיום 10.4.14).

ביחס לתמונות של רכב הסוזוקי, ניתן להבחין בסימנים של פגיעה בפח מאחור. הנאשם בחקירתו ניסה לטעון כי לא מדובר בפגיעה אלא באיכות גרועה של הסריקה או הצילום. לקביעתי, התמונות של רכב הסוזוקי מחזקות את גרסת עדי התביעה לפיה נפגע הרכב ע"י רכבו של הנאשם מאחור.

13. מצאתי כי תשובותיו של הנאשם היו מתחמקות, וכי הנאשם העלה שלל תירוצים על מנת להכחיש קיומו של נזק לרכב הסוזוקי. גם בנושא זה, בניגוד לעדותו ההססנית במשטרה שם העיד כי לא היה בטוח אם גרם את הנזק לרכב הסוזוקי, בחקירתו הנגדית הציג עמדה נחרצת, ומצאתי כי עדותו לא הייתה מהימנה.

יצוין כי בחקירתו העיד עידו כי רכב הסוזוקי אשר שייך להוריו אינו רכב חדש אך הוא לא היה מעורב לפני כן בתאונה, והוא היה אצלם מספר חודשים בלבד (עמ' 8 שורות 20-25 לפרוטוקול הדיון מיום 10.4.14). עדות זו לא נסתרה.

14. לאור כל האמור אני מבכרת את גרסת התביעה על פני גרסת ההגנה.

15. לעניין הנזק הונחו בפני מסמכים רפואיים של רון ועידו המעידים על החבלות בהן נחבלו כתוצאה מהתאונה. כמו כן הוכח כי נגרם נזק לרכוש לכלי הרכב כפי שגם עולה מהתמונות.

16. סיכומי של דבר, אני קובעת כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר. בהתאם, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

17. טיעונים לעונש יישמעו בדיון ביום 27.5.15 בשעה 13:20.

המזכירות תעביר עותק הכרעת הדין לצדדים ותזמנם לדיון בהתאם.

ניתנה היום, י"ד אייר תשע"ה, 03 מאי 2015, בהעדר הצדדים
ובהסכמתם.